

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

2000 m. birželio 27 d. Nr. 258
Vilnius

DĖL MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLIŲ
PATVIRTINIMO

Vadovaudamasis Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų (Žin., 2000, Nr. 32-905) 2 punktu ir Aplinkos ministerijos nuostatų (Žin., 1998, Nr. 84-2353) 11.5 punktu:

1. T v i r t i n u Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles (pridedama).

2. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 511↓
(nuo 2002 m. spalio 10 d.)
(Žin., 2002, Nr. 97-4308↓)

3. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 511↓
(nuo 2002 m. spalio 10 d.)
(Žin., 2002, Nr. 97-4308)

4. Laikau netekusiais galios:

4.1. Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos ministro 1996 m. spalio 4 d. įsakymą Nr. 142 "Dėl aptvarų medžiojamajai faunai laikyti steigimo ir naudojimo laikinosios tvarkos patvirtinimo" (Žin., 1996, Nr. 133-2595);

4.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. balandžio 28 d. įsakymą Nr. 114↓* "Dėl lapių medžioklės sezono nustatymo ir medžiojamosios faunos sąrašo pakeitimo" (Žin., 1999, Nr. 38-1177).

5. Aplinkos ministerijos informacijos kompiuterinėje sistemoje vadovautis reikšminiais žodžiais: "gyvūnija", "valdymo sistema".

6. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. sausio 19 d. įsakymo Nr. D1-30↓
(nuo 2006 m. sausio 27 d.)
(Žin., 2006, Nr. 10-392) redakcija

Pavedu Aplinkos ministerijos Bendrųjų reikalų departamentui, atsižvelgus į apskričių viršininkų administracijų pateiktas paraiškas dėl Lietuvos Respublikos medžiotojo bilietai blankų poreikio, organizuoti Lietuvos Respublikos medžiotojo bilietai blankų pagaminimą.

APLINKOS MINISTRAS

DANIUS LYGIS

*Ištaisyta TIC

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos
ministro 2000 m. birželio 27 d.
įsakymu Nr. 258

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. D1-768↓
(nuo 2010 m. rugsėjo 19 d.)

(Žin., 2010, Nr. 110-5652) redakcija

MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės (toliau - Medžioklės taisyklės) nustato medžiojamųjų gyvūnų rūšių sąrašą ir šių gyvūnų medžioklės terminus, medžioklės būdus ir jų taikymo terminus, draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius, medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra ribojamas, sąrašą, kasmetinio jų sumedžiojimo limitų nustatymo atskiruose medžioklės plotų vienetuose ir Lietuvos Respublikoje tvarka, saugaus elgesio medžioklėje ir kitus medžiojimo reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379) redakcija

Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos:

2.1. Gyvūnų šėryklos - stacionarūs įrenginiai (loviai ir automatinės šėryklos, kuriose telpa daugiau kaip 20 kg pašarų, édzios, pašiūrės su stogais, šėrimo aikštelės), naudojami papildomam žvėrių šėrimui;

2.2. medžiojamųjų gyvūnų jaunikliai - medžioklės sezono (nuo vieno metų balandžio 1 d. iki kito metų kovo 31 d.) metu gimę (atvesti, išsiritę) medžiojamieji gyvūnai iki kito medžioklės sezono pradžios. Vėliau jie laikomi suaugusiais ir antrąjį medžioklės sezoną vadinami antramečiais, sulaukę trečiojo medžioklės sezono - trečiamečiais ir t. t.;

2.3. medžioklės lapas - nustatytos formos dokumentas, kuriuo medžioklės plotų naudotojas leidžia jame nurodytam medžiotojui medžioti arba medžioklės vadovui organizuoti medžioklę nurodytuose medžioklės plotuose nurodytu laikotarpiu;

2.4. medžioklės produkcija - sumedžioti (nušauti, sugauti gyvi ar negyvi) medžiojamieji gyvūnai, kuriems yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas, ar šių gyvūnų dalys, numesti ragai, kiti medžiojamųjų gyvūnų gyvybinės veiklos produktai;

2.5. neatrankinis medžioklės būdas - medžioklės būdas, kuriuo medžiojant gali būti daromas neigiamas poveikis rūšiai (arba giminingų rūšių grupei) arba rūšies vienos lyties ar amžiaus grupės individams;

2.6. neperspektyvi bebravietė - vieta, kurioje dėl bebrų veiklos konkrečioje vietoje kyla grėsmė atsirasti didelei žalai automobilių keliams, geležinkeliams, vandens saugyklų pylimams, pastatams ar melioracijos statiniams, dėl pastatytos užtvankos semiami žemės ūkio pasėliai ar kitos naudmenos ar miškas arba užtvanka yra ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingoje upėje ar jos ruože, kurie patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugsėjo 8 d. nutarimu Nr. 1144 (Žin., 2004, Nr. 137-4995);

2.7. kitos Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jas apibrėžia Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymas (Žin., 2002, Nr. 65-2634), Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymas (Žin., 2002, Nr. 13-467) ir Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas (Žin., 2000, Nr. 92-2883; 2007, Nr.

128-5213).

3. Medžiojamieji gyvūnai skirstomi į stambiają ir smulkiąją medžiojamąją fauną. Prie stambiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: rudoji meška, stumbras, briedis, taurusis elnias, dėmėtasis elnias, danielius, muflonas, stirna, šernas, vilkas, lūšis, kurtinys. Prie smulkiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: lapė, mangutas, paprastasis meškėnas, ūdra, miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, europinė audinė, kanadinė audinė, juodasis šeškas, barsukas, šermuonėlis, žebenkštis, pilkasis kiškis, baltasis kiškis, bebras, nutrija, ondatra, laukinės žasys, laukinės antys, laukys, tetervinas, virbė (jerubė), kurapka, fazanas, putpelė, laukiniai karveliai, slanka, perkūno oželis, didysis kormoranas, pilkasis garnys, varniniai paukščiai.

4. Medžiojamieji gyvūnai medžiojami Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka, atsižvelgiant į populiacijų gausumą, geografinį paplitimą ir veisimosi greitį, siekiant nepakenkti pastangoms apsaugoti jas jų areale.

Medžioti leidžiama tik tuos medžiojamuosius gyvūnus, kuriems Medžioklės taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Žvėris ir paukščius, kurie nepriskirti medžiojamiesiems, taip pat medžiojamuosius gyvūnus, kuriems nenustatytas leistinas jų medžiojimo terminas, be atskiros Aplinkos apsaugos agentūros leidimo medžioti, tyčia žudyti ir gaudyti kitais būdais draudžiama visus metus. Šis reikalavimas netaikomas naikinant pelinius graužikus, kurie neįtraukti į Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. spalio 13 d. įsakymu Nr. 504[↓] "Dėl Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašo patvirtinimo" (Žin., 2003, Nr. 100-4506; 2007, Nr. 53-2056), ir kurmius. Benamiai šunys ir katės nėra laikomi medžiojamaisiais gyvūnais, tačiau medžioklės plotų naudotojai turi teisę gaudyti ir numarinti medžioklės plotuose sutiktus benamius šunis ir kates laikydamiesi Lietuvos Respublikos *gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo*[↓] (Žin., 1997, Nr. 108-2728) reikalavimų. Sunaikinti benamius šunis ir kates jų nesugavus leidžiama tik tuo atveju, jeigu benamis šuo ar katė kelia grėsmę žmonių sveikatai ar turtui, taip pat jeigu atitinkamoje vietovėje tam tikru laiku Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užfiksavo šių gyvūnų platinamų užkrečiamųjų ligų atvejus ir medžioklės plotų naudotojams išdavė tai liudijančią pažymą arba vietovė savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu paskelbta pasiutligės grėsmės zona.

II. TEISĖS MEDŽIOTI SUTEIKIMAS IR MEDŽIOTOJO BILIETO IŠDAVIMAS

5. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija (toliau šiame skyriuje - Komisija) medžioklės egzaminą organizuoja ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Informacija apie rengiamą medžioklės egzaminą, saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą, organizuojama pagal Medžioklės taisyklių 8 punkto reikalavimus, Komisija paskelbia vietos spaudoje, nurodydama darbo kalendorinį grafiką, vietą, laiką ir Medžioklės taisyklių 6 punkte išvardytų dokumentų pateikimo terminą.

6. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Asmuo, pageidaujantis įgyti teisę medžioti ir kuriam pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo↓ (Žin., 2002, Nr. 65-2634↓) 14↓ straipsnio 1 dalies reikalavimus tokia teisė gali būti suteikta, privalo Komisijai iki nustatyto termino pateikti šiuos dokumentus ir jų kopijas (dokumentų originalai, įsitikinus kopijų tikrumu, gražinami juos pateikusiam asmeniui):

6.1. asmens dokumentą su fotonuotrauka, kuriame būtų nurodyta gimimo data arba asmens kodas;

6.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

pažymėjimus apie baigtus medžiotojų mokymo kursus ir atlikta stažuotę pagal Medžiotojų mokymo kursų ir stažuotės programą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510↓ (Žin., 2002, Nr. 97-4307↓; 2009, Nr. 145-6459↓), arba aukštojo ar aukštesniojo mokslo diplomą, liudijantį įgytą aukštąjį ar aukštesnįjį biomedicinos mokslų studijų srities išsilavinimą, ir šio diplomo priedą apie studijų metu išklaustyta specialų medžioklės kursą ir išlaikytą atitinkama egzaminą;

6.3. prašymą Komisijai leisti laikyti medžioklės egzaminą;

6.4. pažymas, numatytas pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 1-5 punktų reikalavimus;

6.5. dvi amžių atitinkančias fotonuotraukas, skirtas dokumentams informinti.

7. Visus 6 punkte nurodytus dokumentus pateikusiems ir išlaikiusiems medžioklės egzaminą asmenims medžiotojo bilieta Komisijos pirmininkas išduoda per 30 kalendorinių dienų. Išduodamas medžiotojo bilietas turi būti patvirtintas atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento herbiniu antspaudu ir medžiotojo bilieta išduodančio asmens parašu. Už išduodamą medžiotojo bilieta turi būti sumokėtos medžiotojo bilieto pagaminimo išlaidos. Komisijos pirmininkas Medžiotojų bilietų išdavimo registre įrašo medžiotojo bilieto išdavimo datą, numerį, asmens, kuriam išduodamas medžiotojo bilietas, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą. Registre pasirašo medžiotojo bilieta gavęs medžiotojas ir bilieta išdavęs asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę ir pareigas. Pаметus arba sugadinus medžiotojo bilieta, išduodamas kitas medžiotojo bilietas. Medžiotojo bilieto pavyzdinę formą tvirtina, medžiotojo bilieto blankų gamybą pagal pateiktas paraiškas organizuoja Aplinkos ministerija.

8. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2011 m. liepos 14 d. įsakymo Nr. D1-565↓
(nuo 2011 m. liepos 22 d.)
(Žin., 2011, Nr. 94-4456) redakcija

Kas penkeri metai medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, valdymo organų sudarytos komisijos organizuoja medžiotojų saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą (toliau - Patikrinimas). Medžiotojų organizacijoms nepriklausančių medžiotojų Patikrinimą organizuoja Komisijos. Informaciją apie organizuojamą saugaus

elgesio medžioklėje žinių patikrinimą Komisija skelbia kartu su 5 punkte numatyta skelbti informacija.

Saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimas atliekamas testuojant raštu. Testų klausimų programa ir turinys atitinka Medžiotojų mokymų kursų ir stažuotės programos medžioklės saugumo ir pirmosios medicininės pagalbos temų turinį. Testo klausimus tvirtina aplinkos ministras.

Testą sudaro 10 klausimų: 9 klausimai iš saugaus elgesio medžioklėje reikalavimų ir 1 saugaus elgesio medžioklėje šaudymo situacija (schema). Testui spręsti skiriama 10 minučių. Testas laikomas išlaikytu, jei per nustatytą laiką teisingai atsakyta į ne mažiau kaip 90 procentų klausimų. Neišlaikius testo, atlikti praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimo neleidžiama.

Praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimas atliekamas pagal Medžioklės egzamino tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510[↓] (Žin., 2002, Nr. 97-4307; 2009, Nr. 145-6459), nuostatas.

Patikrinimo rezultatai fiksuojami Saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimo protokole. Protokolą pasirašo visi Patikrinimą atlikę asmenys. Pagal šį protokolą šiame punkte nurodytų komisijų pirmininkai Lietuvos Respublikos medžiotojo bilieta paskutiniame puslapyje "Kitos žymos" įrašo žymą, kurią sudaro: užrašas "Saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimas atliktas", vardas, pavardė, parašas, data.

9. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971[↓]

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379[↓]) redakcija

Asmenims, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilieta trumpesniajam negu vienerių metų terminui, iš jų paimti dokumentai gražinami pasibaigus šiam terminui. Asmenys, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilieta vieneriems metams ar ilgesniam laikui, prieš atsiimdami medžiotojo bilieta privalo Komisijoje išlaikyti egzaminą pagal Medžioklės egzamino teorinio egzamino programos dalį ir pateikti tai patvirtinančią pažymą AM regiono aplinkos apsaugos departamentui, laikinai paėmusiam medžiotojo bilieta. Jei asmuo minėtus teisės pažeidimus padarė būdamas neblaivus arba apsvaigęs nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų, pasibaigus terminui iš asmens paimti dokumentai gražinami įvykdžius išvardytus reikalavimus ir pateikus dokumentus, liudijančius, kad asmuo teisės aktų nustatyta tvarka išklausė paskaitų kursą apie alkoholio ir narkotikų žalą sveikatai.

III. MEDŽIOKLĖS ĮRANKIAI IR PRIEMONĖS, MEDŽIOKLĖS BŪDAI IR TERMINAI

10. Medžiojant leidžiama naudoti šiuos įrankius ir priemones:

10.1. įrankius:

10.1.1. ilguosius graižtvinius ir lygiavamzdžius ginklus su optiniais taikikliais ar be jų;

10.1.2. tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą;

10.1.3. selektyviusius spastus, užtikrinančius staigia pagauto gyvūno žūtį;

10.2. priemonės:

10.2.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

iškamšas, profilius, muliažus, krykštes, natūralios kilmės masalą, feromoninius ir cheminius jaukus, vilioklius, vilbynes;

10.2.2. peilius, vėliavėles;

10.2.3. grynaveislius medžioklinius šunis, plėšriuosius paukščius, žirgus;

10.2.4. žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, stacionarius ar kilnojamuosius tykojimo bokštelius ir dirbtines priedangas, slėptuves;

10.2.5. sausumos ir vandens transporto priemonės;

10.2.6. medžioklinius prožektorius, kurių šviestuvus žibintas pritaisytas prie šautuvo (leidžiama naudoti tik medžiojant šernus tykojant).

11. Medžioti leidžiama šiais būdais:

11.1. varant - kai medžiojamuosius gyvūnus link medžiotojų, stovinčių ant žemės arba esančių tam skirtuose bokšteliuose, medžiotojų linijoje ar jos flanguose, ar kitose tikėtinos medžiojamųjų gyvūnų pasirodymo vietose, gena varovai su medžiokliniais šunimis ar be jų arba tik medžiokliniai šunys. Medžiotojų, varovų ir šunų skaičius neribojamas;

11.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

tykojant - kai medžiojamųjų gyvūnų laukiama tam skirtame medžioklės bokštelyje, slėptuvėje, valtyje, specialiai įrengtoje priedangoje ar be jos. Tykojamus medžiojamuosius gyvūnus galima vilioti natūralios kilmės masalu, iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais ir cheminiais jaukais, krykštėmis. Tykojamus šernus leidžiama apšviesti Medžioklės taisyklių 10.2.6 punkte nurodytomis priemonėmis;

11.3. sėlinant - kai prie medžiojamojo gyvūno prisėlinama, gyvūną pabaido ar sustabdo medžioklinis šuo, medžiojamasis gyvūnas priviliojamas viliokliu ar vilbyne. Vandens paukščius, bebrus, ondatras leidžiama medžioti iriantis irkline (nemotorine) valtimi. Medžioklė sėlinant leidžiama tik šviesiuoju paros metu - ne anksčiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo ir ne vėliau kaip pusantros valandos saulei nusileidus;

11.4. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

su šunimis - kai su medžiokliniais šunimis žvėrys gaudomi jų urvuose ar nameliuose arba yra šaudomi šunų išvaryti iš urvų ar namelių, ar jie gaudomi atkasant urvą, arba kai šuo pasiveja ir pagauna plėšrųjį žvėrį ar kiškį;

11.5. grandine - kai medžiotojai, sustoję linija, eina atviru lauku;

11.6. katilu - kai medžiotojai eina į centrą, apsupę tam tikrą atvirą lauko plotą;

11.7. su plėšriaisiais paukščiais - kai smulkioji fauna gaudoma, pasitelkus specialiai apmokyta plėšrųjį paukštį;

11.8. gaudant spąstais, gaudyklėmis - kai gyvūnai gaudyklėmis gaudomi gyvi ir nesužeisti arba plėšrieji žvėrys (išskyrus vilką), bebrai ir ondatros gaudomi spąstais, kurie garantuoja staigią pagauto gyvūno žūtį ir pagal jų naudojimo sąlygas garantuoja, kad nebus sugauti kiti gyvūnai, kuriems gaudyti spąstai neskirti;

11.9. su vėliavėlėmis - kai medžiojamieji gyvūnai medžiojami medžioklės plotų dalį apjuosiant specialia virve su vėliavėlėmis;

11.10. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

esant nepalankioms medžiojamiesiems gyvūnams gamtinėms sąlygoms, Aplinkos ministerija gali nustatyti apribojimus leidžiamiems medžioklės būdams.

12. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Medžioti leidžiama tik su kilmės dokumentus turinčiais medžiokliniais šunimis. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdui parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžiojami tik su pavadėliais.

13. Medžioti leidžiama tik su legaliai įsigytais arba nelaisvėje išaugintais plėšriaisiais paukščiais. Leidimus nelaisvėje veisiamų ar legaliai iš užsienio šalių įvežtų plėšriųjų paukščių laikymui, vadovaudamiesi Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. 519/449↓ (žin., 2002, Nr. 100-4456; 2008, Nr. 6-227), išduoda Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai. Plėšriuosius paukščius paimti iš laisvės medžioklės tikslams draudžiama.

14. Suaugusius elninių žvėrių patinus, vadovaujantis Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124↓ (žin., 2002, Nr. 32-1221↓), gali medžioti tik medžiotojo selekcininko kvalifikacija, suteiktą vadovaujantis Medžiotojų selekcininkų kvalifikacijos suteikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. D1-185↓ (žin., 2008, Nr. 42-1576), nuostatomis, turintis medžiotojas. Asmenims, turintiems užsienio šalyse išduotus medžiotojo bilietui analogiškus dokumentus, reikalavimas turėti medžiotojo selekcininko kvalifikaciją netaikomas, tačiau prieš medžioklę medžioklės vadovas turi supažindinti šiuos medžiotojus su Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatų reikalavimais.

15. Medžioklės terminai (datos nurodomos imtinai):
15.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

medžiojamuosius gyvūnus (išskyrus suaugusius elninių žvėrių patinus (draudimas netaikomas medžiojant tauriųjų elnių antramečius patinus)) medžioti varant leidžiama nuo spalio 15 d. iki vasario 1 d., atsižvelgiant į Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytus atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių medžioklės terminus. Lapes, mangutus ir kanadines audines, miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus medžioti varant ne miškuose leidžiama nuo spalio 15 d. iki balandžio 15 d. Kitais Medžioklės taisyklių 11 punkte nurodytais medžioklės būdais tam tikrus medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nurodytais terminais;

15.2. medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama:

15.2.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2011 m. lapkričio 10 d. įsakymo Nr. D1-865↓
(nuo 2011 m. lapkričio 13 d.)
(žin., 2011, Nr. 135-6429) redakcija

briedžius:

patinus - nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles - nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

jauniklius - nuo spalio 1 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

tauriuosius elnius:

patinus (išskyrus antramečius) - nuo rugpjūčio 15 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

antramečius patinus - nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 31 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles - nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

jauniklius - nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.3. danielius:

patinus - nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius - nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

15.2.4. stirnas:

patinus - nuo birželio 1 d. iki lapkričio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius - nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

15.2.5. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

šernus:

jauniklius, visus antramečius šernus ir vyresnius nei antramečiai patinus - nuo gegužės 1 d. iki kovo 1 d. (nuo vasario 2 d. iki kovo 1 d. tik tykojant);

vyresnes nei antrametės pateles - nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.6. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

vilkus - nuo spalio 15 d. iki balandžio 1 d. (išnaudojus nustatytą vilkų sumedžiojimo limitą, vilkų medžiojimo sezonas nutraukiamas anksčiau);

15.2.7. miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus - nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

15.2.8. barsukus - nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.9. pilkuosius kiškius - nuo lapkričio 3 d. iki vasario 1 d. (laukuose per medžioklės sezoną leidžiama organizuoti ne daugiau kaip 2 medžiokles medžioklės plotų vienetė, ne didesniame kaip 4000 ha, ir 4 medžiokles medžioklės plotų vienetė, didesniame kaip 4000 ha. Apie konkrečias pilkųjų kiškių medžioklių laukuose datas iš anksto informuojama atitinkama Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūra);

15.2.10. bebrus - nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 15 d.;

15.2.11. želmenines ir baltakaktes žąsis - nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.12. didžiašias ir rudagalves antis, dryžgalves ir rudagalves krykles, klykuoles - nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.13. kuoduotąsias antis, laukius - nuo rugsėjo 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.14. perkūno oželius, slankas - nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.15. kurapkas - nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

15.2.16. fazanus - nuo rugsėjo 1 d. iki gegužės 1 d.;

15.2.17. keršulius - nuo rugsėjo 15 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.18. kovus, pilkąsias varnas - nuo liepos 1 d. iki kovo 1 d.;

15.2.19. lapės, mangutus, paprastuosius meškėnus, kanadines audines, nutrijas, ondatras - visus metus;

15.3. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

medžioklės plotų naudotojai, norėdami nutraukti sunkiai sergančio ar sužeisto medžiojamojo gyvūno kančias, turi teisę bet kuriuo metu sumedžioti šiuos medžiojamuosius gyvūnus. Apie jų sumedžiojimą būtina nedelsiant pažymėti medžioklės lape ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną raštu pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento Gyvosios gamtos apsaugos inspekcijai arba rajono agentūrai, o sumedžiotus gyvūnus pristatyti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kad šioji nustatytų sužeidimo pobūdį ar ligą, sumedžiotą gyvūno tinkamumą vartoti žmonių maistui, surašytų akta, nurodydama būtinojo sumedžiojimo pagrįstumą. Medžioklės plotų naudotojai privalo vykdyti veterinarijos specialistų nurodymus dėl tolesnio šios medžioklės produkcijos naudojimo.

IV. MEDŽIOKLĖS DOKUMENTAI

16. Medžioklės metu privaloma turėti šiuos dokumentus:

16.1. medžiotojo bilieta su žyma, įrašyta ne daugiau kaip prieš vienerius metus, apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

- 16.2. galiojantį medžioklės lapą;
- 16.3. galiojantį leidimą laikyti (nešiotis) ginklą, jeigu medžiojama su šaunamuoju ginklu;
- 16.4. licencijas medžiojamiesiems gyvūnams medžioti, jeigu medžiojami gyvūnai, kurių medžioklė yra licencijuojama;

16.5. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

medžioklinio šuns kilmės liudijimą arba registracijos taloną ar kitą dokumentą, liudijantį šuns kilmę ar įregistravimą medžioklinių šunų registraciją vykdančioje organizacijoje, jeigu medžiojama su medžiokliniu šunimi.

17. Medžioklės lapus išduoti turi teisę medžioklės plotų naudotojai - fiziniai ir juridiniai asmenys, turintys pagal Lietuvos Respublikos *medžioklės įstatymo* reikalavimus išduota leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė, arba Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašu (Žin., 2002, Nr. 97-4309↓; 2009, Nr. 42-1626↓), išduodami asmenims, vykdysiantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemonės teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

Medžioklės lapas nesuteikia teisės medžioti medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimui reikalingos licencijos, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti.

18. Medžioklės lapai ir licencijos medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti medžioklės plotų naudotojams išduodami ir Medžiojamųjų gyvūnų išteklių panaudojimo ataskaitos teikiamos vadovaujantis Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 12 d. įsakymu Nr. 444↓ (Žin., 2002, Nr. 84-3667).

19. Medžioti leidžiantis asmuo pirmoje medžioklės lapo pusėje turi:

19.1. įrašyti medžiotojo, kuriam leidžiama medžioti, arba medžioklės vadovo, kuriam leidžiama organizuoti medžioklę, vardą, pavardę;

19.2. nurodyti pavadinimą medžioklės plotų vieneto, kuriame leidžiama medžioti;

19.3. nurodyti medžioklės lapo galiojimo laiką. Medžioklės lapas gali būti išduodamas ne ilgesniam kaip 60 dienų laikotarpiui (datos nurodomos imtinai). Pratęsti medžioklės lapo galiojimą draudžiama;

19.4. nurodyti savo vardą, pavardę, pareigas, pasirašyti medžioklės lape nurodytoje vietoje bei pažymėti medžioklės lapą medžioklės plotų naudotojo antspaudu (jei medžioklės plotų naudotojas yra juridinis asmuo).

20. Jeigu medžioklės lape nėra bent vieno iš Medžioklės taisyklių 19.1-19.4 punktuose nurodytų duomenų, toks medžioklės lapas laikomas negaliojančiu. Medžioklės vadovas ar individualiai medžiojantis medžiotojas, gavęs tokį medžioklės lapą, neturi teisės organizuoti ir vykdyti medžioklę. Duomenis medžioklės lape rašo medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą, arba atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai

medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijoje, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos nuostatomis, išduodami asmenims, vykdysiantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemonės teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

21. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Prieš pradėdant medžioti medžioklės vadovas medžioklės lapo antroje pusėje turi įrašyti datą, dalyvaujančių medžiotojų (tarp jų ir savo) vardų pirmąsias raides, pavardes, medžiotojų bilietų numerius. Medžiotojai pasirašo medžioklės lape nurodytoje vietoje. Prieš išvykstant iš medžioklės lape nurodyto medžioklės plotų vieneto arba prieš pradėdant sumedžioti gyvūno apdorojimą priklausomai nuo to, kuris iš šių veiksmų pirmiau pradėdama, medžioklės lape nurodoma, kiek ir kokių gyvūnų sumedžiota, surašomi panaudotų licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti numeriai. Išnaudojus medžioklės lapą, medžioklės vadovas pasirašo medžioklės lapo apačioje.

22. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti galioja tik medžiojant joje nurodytame medžioklės plotų vienete arba tik tam tikroje medžioklės plotų vieneto dalyje (miške, seniūnijos teritorijoje ir pan.), jeigu tikslus medžioklės plotų vieneto dalies pavadinimas turi būti įrašomas vadovaujantis atitinkamu savivaldybės medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos sprendimu, priimtu Medžioklės taisyklių 38 punkte nustatyta tvarka. Pavadinimą medžioklės plotų vieneto arba jo dalies, kurioje galioja licencija, prieš išduodamas licencija įrašo atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas asmuo. Licencijos atkarpa turi būti užpildyta prieš išvežant sumedžiotą gyvūną iš licencijoje nurodyto medžioklės plotų vieneto arba prieš pradėdant sumedžioti gyvūno apdorojimą priklausomai nuo to, kuris iš šių veiksmų pirmiau pradėdama, išskyrus atvejus, kai medžioja vienas medžiotojas. Individualiai medžiojantis medžiotojas licencijos atkarpa privalo nedelsdamas užpildyti gyvūno sumedžiojimo vietoje, o užpildytos licencijos numerį įrašyti į medžioklės lapą. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti nesuteikia teisės medžioti neturint medžioklės lapo ir kitų būtinų medžioklės dokumentų. Jei apie sumedžiotus gyvūnus nepažymima medžioklės lape ir licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti atkarpose Medžioklės taisyklių 21 ir 22 punktuose nustatyta tvarka, tokie gyvūnai laikomi sumedžiotais neteisėtai, padarant žalą gamtai.

23. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Už teisingą medžioklės lapo pirmos pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 19 punkto reikalavimus atsako medžioklės lapą išduodantis asmuo, už antros pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 21 punkto reikalavimus - medžioklės vadovas

arba individualiai medžiojantis medžiotojas. Už teisinga licencijos medžiojamajam gyvūnui sumedžioti užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 22 punkto reikalavimus atsako medžioklės vadovas (arba individualiai medžiojantis medžiotojas). Medžiotojas privalo informuoti medžioklės vadovą apie sumedžiota ar sužeista medžiojamąjį gyvūną.

V. MEDŽIOKLĖS EIGA

24. Kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas, medžioklei turi vadovauti medžioklės vadovas, kurį paskiria medžioklės lapą išduodantis medžioklės plotų naudotojas (juridinio asmens atveju - juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo). Medžioklės vadovas privalo:

24.1. turėti jam išduotą galiojantį medžioklės lapą, reikiamas licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti ir Medžioklės taisyklių 21 ir 22 punktuose nustatyta tvarka juos užpildyti;

24.2. organizuoti medžioklę Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka;

24.3. patikrinti prieš medžioklę visų medžioklėje dalyvaujančių medžiotojų bilietus ir leidimus laikyti (nešiotis) medžioklinį ginklą, pasirūpinti pirmosios pagalbos priemonėmis;

24.4. patikrinti prieš medžioklę, ar visų medžioklėje dalyvaujančių šunų savininkai turi šunų dokumentus, nurodytus Medžioklės taisyklių 16.5 punkte, parodyti šiuos šunis visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams;

24.5. priminti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus;

24.6. pranešti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams, kiek ir kokių žvėrių ir paukščių bus medžiojama;

24.7. nurodyti medžiotojams jų individualios sėlinimo teritorijos ribas, jeigu bus medžiojama sėlinant;

24.8. medžioklėje su varovais paskirti varovų vadovą, supažindinti jį ir kitus medžioklės dalyvius su medžioklės tvarka, būdu, žvėrių ir paukščių varymo kryptimi, nustatyti rinkimosi vietą, laiką, užtikrinti, kad varovai vilkėtų ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos liemenės;

24.9. sustabdyti medžioklę esant nepalankioms oro sąlygoms, žmonių judėjimui ar susitelkimui medžioklės vietose, įvykus nelaimingam atsitikimui;

24.10. nedelsiant (nesišalinant iš įvykio vietos) informuoti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentą apie medžioklės metu padarytus Medžioklės taisyklių pažeidimus;

24.11. įvykus nelaimingam atsitikimui, pasirūpinti, kad nukentėjusiajam būtų suteikta pirmoji medicininė pagalba, o jeigu nelaimingas atsitikimas susijęs su medžioklinio ginklo panaudojimu - pažymėti ir apsaugoti jo vietą, sudaryti schemą ir aprašyti įvykį (schemą ir aprašymą turi patvirtinti įvykį matę medžioklės dalyviai);

24.12. nedelsiant informuoti policijos komisariata ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie kiekvieną medžioklės metu įvykusį nelaimingą atsitikimą, kurio metu medžiokliniu ginklu sužeistas žmogus;

24.13. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

užtikrinti, kad sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir apdorojimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai būtų sumetami tik į pirminio žvėrių apdorojimo aikštelių žvėrienos atliekų duobes ir laikomasi Veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. 485/550↓ (Žin., 2002, Nr. 106-4778);

24.14. užtikrinti, kad būtų atlikta šernienos veterinarinė ekspertizė, ir nurodyti medžiotojams nenaudoti šios žvėrienos, kol negautos ekspertizės išvados;

24.15. organizuoti medžioklės metu sužeistų gyvūnų paiešką. Kai sužeisto gyvūno paieška tęsiama už ribų medžioklės plotų vieneto, kuriame buvo sužeistas gyvūnas, apie tai būtina nedelsiant, prieš išeinant už šio medžioklės plotų vieneto ribų, įrašyti medžioklės lapo antroje pusėje ir pranešti gretimų medžioklės plotų naudotojui telefonu arba atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padaliniiui, jeigu sužeisto gyvūno ieškoma teritorijoje, kurioje medžioklė uždrausta.

25. Medžioklės vadovas turi teisę šalinti iš medžioklės medžiotojus, nevykdančius Medžioklės taisyklių, teisėtų medžioklės vadovo ar medžioklės plotų naudotojo nustatytų papildomų reikalavimų medžioklėje, apie tai pažymėdamas medžioklės lapo antroje pusėje ties medžiotojo pavarde ir patvirtindamas įrašą savo parašu.

26. Medžioklės vadovas turi teisę įgalioti kitą asmenį vadovauti prasidėjusiai medžioklei, pažymėdamas apie tai medžioklės lapo pirmoje pusėje ir patvirtindamas įrašą savo parašu, jeigu medžioklėje paaiškėja, kad medžioklės vadovas dėl nenumatytų aplinkybių nebegali toliau vadovauti medžioklei tą dieną.

27. Medžioklės plotų naudotojams, siekiantiems užtikrinti geresnę medžiojamųjų gyvūnų apsaugą nuo neteisėto medžiojimo, rekomenduojama kas trys mėnesiai pateikti jų planuojamų surengti medžioklių grafiką atitinkamiems Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų padaliniais, nurodant planuojamų medžioklių laiką ir vietas, kad minėti padaliniai galėtų tinkamai įvertinti gautus pranešimus apie kitu, nei nurodyta grafike, laiku vykdomą gal būt neteisėtą medžioklę ir prireikus ją kontroliuoti.

VI. MEDŽIOJAMŪJŲ GYVŪNŲ SUMEDŽIOJIMO LIMITŲ NUSTATYMAS

28. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d. ir
nuo 2011 m. balandžio 1 d. dėl žodžių
"stirna (tik patinai)")
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas limituojant jų medžioklę, yra: briedis, taurusis elnias, danielius, stirna (tik patinai), vilkas. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas licencijuojant jų medžioklę, yra: briedis, taurusis elnias, danielius, stirna (tik patinai).

Medžioklės plotų naudotojai, sumedžioję vilką, turi ne vėliau kaip per 48 valandas apie tai raštu pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūrai, o ši visą reikiama informaciją raštu nedelsdama pateikia Aplinkos apsaugos agentūrai. Aplinkos apsaugos agentūra 1 kartą per savaitę informuoja Aplinkos ministeriją apie vilkų sumedžiojimo limito naudojimą.

29. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Kanopinių žvėrių, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus kiekvienoje savivaldybėje nustato atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu sudaryta savivaldybės Kanopinių žvėrių sumedžiojimo limitų nustatymo komisija (toliau šiame skyriuje - Komisija), į kurią atstovai skiriami iš:

29.1. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūros;

29.2. valstybinių miškų valdytojų, Lietuvos miško savininkų asociacijos, Lietuvos žemės savininkų asociacijos skyrių (jei tokie yra šioje savivaldybėje);

29.3. medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius.

30. Komisija sudaroma taip, kad joje būtų vienodai atstovaujamos skirtingos įstaigos ir organizacijos ar jų grupės, nurodytos Medžioklės taisyklių 29.1-29.3 punktuose, bet bendras narių skaičius būtų ne didesnis kaip 9 nariai. Valstybinių miškų valdytojų (miškų urėdijų ar nacionalinio parko) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo skyriaus atstovai į Komisiją skiriami priklausomai nuo valstybinių ir privačių miškų plotų santykio savivaldybėje (nuo 1 iki 3 atstovų). Atstovai iš medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, skiriami proporcingai jų vienijamų narių skaičiui (nuo 1 iki 3 atstovų).

31. Komisijos darbą organizuoja pirmininkas, skiriamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu. Komisijos sprendimai laikomi priimtais tik tuo atveju, kai posėdyje dalyvauja ne mažiau kaip trys ketvirtadaliai jos narių, o už sprendimą balsuoja dauguma posėdyje dalyvaujančių narių. Kai Komisijos posėdyje dalyvaujančių narių balsai dėl kurio nors sprendimo pasiskirsto po lygiai, sprendžiamąjį balsą turi Komisijos pirmininkas. Posėdžiai protokoluojami, protokola pasirašo visi posėdyje dalyvavę Komisijos nariai.

32. Kasmet iki balandžio 1 d. miškų urėdijų (nacionalinių parkų) darbuotojai pagal Elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio želdiniams, žėliniams vertinimo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. vasario 28 d. įsakymu Nr. 120 ↓ (Žin., 2001, Nr. 20-677), turi įvertinti pokytį neigiamo poveikio, daromo elninių žvėrių miško želdiniams ir medynams. Apie tokį vertinimą turi būti informuojami medžioklės plotų naudotojai, kurie, jei pageidauja, gali dalyvauti vertinimo metu. Vertinimo rezultatus miškų urėdijos ir nacionalinių parkų direkcijos iki kiekvienų metų balandžio 5 d. teikia Komisijai.

33. Kasmet iki balandžio 5 d. medžioklės plotų naudotojai Komisijai turi pateikti nustatytos formos prašymą dėl

sumedžiojimo limitų nustatymo (1 priedas). Jei medžioklės plotų vienetas įsiterpia į daugiau kaip vienos savivaldybės teritoriją, prašymas dėl sumedžiojimo limitų nustatymo pateikiamas tos savivaldybės Komisijai, kurios teritorijoje yra didesnė konkretaus medžioklės plotų vieneto dalis. Prašyme medžioklės plotų naudotojai turi nurodyti:

33.1. praėjusios medžioklės sezono medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus;

33.2. kiek medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, praėjusiame medžioklės sezone buvo faktiškai sumedžiota pagal atskiras rūšis;

33.3. preliminarious prašymo formoje nurodytų medžiojamųjų gyvūnų apskaitos duomenis;

33.4. pasiūlymą dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitų nustatymo ateinančiam medžioklės sezonui.

34. Prieš pradėdama nagrinėti medžioklės plotų naudotojų pateiktus prašymus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo, Komisija turi priimti sprendimą dėl savivaldybės teritorijos suskirstymo pagal atskirų elninių žvėrių rūšių elementarių populiacijų užimamas teritorijas. Rūšies elementarios populiacijos teritorijai gali būti priskiriamas vienas didesnis ar keli mažesni miško masyvai, kuriuose viso medžioklės sezono metu vyksta elementariai populiacijai priklausančių gyvūnų migracija. Šių teritorijų ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis ribomis ir stirnoms sudaryti 1-1,5 tūkst. ha medžioklės plotų, briedžiams ir tauriesiems elniams priklausomai nuo savivaldybės gamtinių sąlygų - 10-30 tūkst. ha ir daugiau. Miško masyvai paprastai neskaidomi. Atliekant tokį suskirstymą, medžioklės plotų vienetai negali būti skaidomi. Esant reikalui, siekdama geriau koordinuoti sumedžiojimo limitų nustatymą dideliuose, per keletą savivaldybių besidriekiančiuose, masyvuose Komisija gali konsultuotis (organizuoti bendrus posėdžius) su gretimų savivaldybių Komisijomis.

35. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Komisija kasmet iki balandžio 15 d. priima sprendimą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Priimdama sprendimą, Komisija privalo atsižvelgti į medžioklės plotų naudotojų prašymus, praėjusios medžioklės sezono sumedžiojimo duomenis, elninių žvėrių miško želdiniams ir medynams daromo neigiamo poveikio pokytį, jeigu Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija nenustato specialių reikalavimų dėl atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių sumedžiojimo limitų. Esant reikalui, Komisija gali medžioklės plotų naudotojus ar valstybinių miškų valdytojus prašyti papildomos informacijos, reikalingos sprendimui priimti.

36. Visų medžioklės plotų vienetų, įeinančių į nustatytą tam tikros rūšies elninių žvėrių elementarios populiacijos teritoriją, naudotojų prašymai dėl šios rūšies sumedžiojimo limitų nustatymo turi būti svarstomi kompleksiskai. Iš pradžių nustatomas visos minėtos teritorijos gyvūnų sumedžiojimo limitas, vėliau jis paskirstomas atskiriems medžioklės plotų vienetams priklausomai nuo juose esančių miškų ir laukų medžioklės plotų.

37. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓)

38. Esant ginčams tarp besiribojančių medžioklės plotų naudotojų dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, neracionalaus medžiojimo prie medžioklės plotų vieneto ribos, gavusi suinteresuoto medžioklės plotų naudotojo raštišką argumentuotą prašymą, Komisija gali priimti sprendimą, kad atitinkamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padalinys, išduodamas pagal nustatytą limitą licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti, jas išduotų tik su įrašytu tikslu pavadinimu medžioklės plotų vieneto dalies (miško, seniūnijos ir pan.), kurioje medžiojant galioja licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti.

39. Medžioklės plotų naudotojai, kurių medžioklės plotuose medžioklės sezono metu dėl labai padidėjusio stirnų, briedžių, tauriųjų elnių ar danielių tankumo pasireiškia didelė žala žemės ūkio ar miško naudmenoms, taip pat medžioklės plotų naudotojai, kurių naudojamuose medžioklės plotuose nustatyta medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą dėl objektyvių priežasčių būtina peržiūrėti, gali iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos kreiptis į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją, kad būtų skirtos papildomos licencijos šiems gyvūnams sumedžioti. Su prašymu turi būti pateikiamas ir Komisijos posėdžio, kuriame buvo pritarta šiam prašymui, protokolas. Medžioklės plotų naudotojams pageidaujant, Komisija turi teisę iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos peržiūrėti medžioklės plotų naudotojams nustatytus šių gyvūnų sumedžiojimo limitus, neviršijant bendro limito, nustatyto išskirtoje elementarios populiacijos teritorijoje.

40. Komisijos sprendimas padidinti kurios nors rūšies medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą konkrečios savivaldybės teritorijoje daugiau kaip 50 procentų (palyginti su paskutiniu medžioklės sezonu, kai šios rūšies gyvūnų medžiojimas buvo leidžiamas) turi būti suderintas su atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentu, pateikiant tokio sprendimo motyvus.

41. Ginčus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo tarp medžioklės plotų naudotojų ir Komisijos nagrinėja Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai.

42. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Bendras kanopinių žvėrių, kurių medžioklė limituojama, sumedžiojimo limitas Lietuvoje įsigalioja Aplinkos ministerijai jį patvirtintus pagal Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų iki kiekvienų metų balandžio 20 d. pateiktus suvestinius duomenis;

Vilkų sumedžiojimo limitą Lietuvoje tvirtina Aplinkos ministerija, atsižvelgusi į mokslininkų pateiktas rekomendacijas.

VII. MEDŽIOKLĖS PRODUKCIJA IR JOS NAUDOJIMAS. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

43. Medžioklės produkcija priklauso medžioklės plotų

naudotojams. Medžioklės plotų naudotojams taip pat priklauso medžioklės plotų vieneto teritorijoje rasti sužeisti, nugaišę, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvę bei į teritorijas, kuriose medžioti draudžiama (išskyrus rezervatus), iš greta esančių medžioklės plotų vienetų atklydę ir čia rasti sužeisti ar nugaišę, žuvę medžiojamieji gyvūnai ir jų dalys. Neteisėtai sumedžioti ar įgyti, pasisavinti gyvūnai ar jų dalys medžioklės plotų naudotojams neperduodami ir realizuojami arba sunaikinami Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, gražinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 26 d. nutarimu Nr. 634↓ (Žin., 2004, Nr. 86-3119), nustatyta tvarka.

44. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓)

45. Medžioklės trofėjais laikomos šios Lietuvoje medžiojamųjų gyvūnų dalys: stumbrų, briedžių, taurių ir dėmėtų elnių, danielių, muflonų, stirninių ragai su kaukole ar jos dalimi, vilkų, lūšių, barsukų, lapių, mangutų kaukolės, šernų iltys, vilkų ir lūšių kailiai. Įvairios kritusių medžiojamųjų gyvūnų dalys, nežinomos kilmės (kai nežinomas medžiotojas arba sumedžiojimo data ar vieta), gaminiai iš medžiojamųjų gyvūnų dalių, taip pat numesti ragai nėra medžioklės trofėjai.

46. Medžiotojas, sumedžiojęs elninius žvėris, jų ragus, pasibaigus medžioklės sezonui, pristato į medžioklės trofėjų apžiūra. Medžioklės trofėjų, pristatomų medžioklės trofėjų apžiūrai, paruošimo, jų pristatymo ir vertinimo reikalavimus nustato Medžioklės trofėjų apžiūros tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124↓ (Žin., 2002, Nr. 32-1221).

47. Medžioklės plotų naudotojas privalo savo medžioklės plotuose įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę. Sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir doravimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai turi būti sumesti į apdoravimo aikštelės žvėrienos atliekų duobę. Medžioklė leidžiama tik tuose medžioklės plotų vienetuose, kurių naudotojai yra gavę rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės apžiūros akta, liudijanti aikštelės tinkamumą naudoti.

Pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę raštu susitarę kartu gali naudoti ir keli medžioklės plotų naudotojai. Sudarius tokį susitarimą, reikalavimas įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę medžioklės plotų vienetu netaikomas ir medžioti tokia medžioklės plotų vienetu yra leidžiama.

48. Atlikus Medžioklės taisyklių 24.14 punkte numatytą šernienos veterinarinę ekspertizę, medžioklės vadovas informuoja medžioklėje dalyvavusius medžiotojus apie šernienos tinkamumą maistui.

49. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓)

50. Medžiotojas, sumedžiojęs žieduotą ar kitaip pažymėtą paukštį arba žvėrį, privalo apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono

agentūrai, o ši reikiama informacija teikia Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejaus Žiedavimo centrui.

51. Medžiotojas, sugavęs draudžiamą medžioti gyvūną, jeigu šis nesužeistas, turi jį paleisti. Jeigu toks gyvūnas žuvęs arba yra akivaizdu, kad dėl sužalojimų jis neišgyvens, medžiotojas sugavimo vietoje apie tai turi parašyti medžioklės lape ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną nugabenti jį į atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą, kuri, esant reikalui, šį gyvūną gabena į Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejų. Medžiotojas, sumedžiojęs gyvūną 11.8 punkte nustatytu būdu ir įvykdęs šio punkto reikalavimus, administracinėn atsakomybėn netraukiamas.

52. Nelaisvėje medžiojamieji gyvūnai gali būti laikomi, naudojami ir į laisvę paleidžiami, aptvarai ir voljerai jiems laikyti steigiami tik laikantis Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių reikalavimų. Medžioklės taisyklių reikalavimai aptvaruose ir voljeruose laikomų medžiojamųjų gyvūnų naudojimui netaikomi, išskyrus reikalavimus dėl leidžiamų medžioklės įrankių ir priemonių naudojimo, saugaus elgesio medžioklės metu reikalavimus.

VIII. MEDŽIOKLĖ ŽUVININKYSTĖS TVENKINIŲ TERITORIJOSE, PRIE VALSTYBINIŲ GAMTINIŲ REZERVATŲ IR JŲ BUFERINĖSE APSAUGOS ZONOSE, VALSTYBINIUOSE PARKUOSE IR BIOSFEROS REZERVATUOSE

53. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Medžiojant medžioklės plotų vienetuose, sudarytuose žuvininkystės tvenkinių teritorijose pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 8 dalies reikalavimus (toliau šiame skyriuje - Žuvininkystės tvenkiniai), papildomai taikomi 54-55 punktų reikalavimai.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu, atsižvelgiant į vietos sąlygas, greta esančias paukščių apsaugai svarbias teritorijas ir kitus veiksnius, medžioklė Žuvininkystės tvenkiniuose gali būti draudžiama arba ribojama nustatant trumpesnius leidžiamus medžiojamųjų gyvūnų medžioklės terminus, papildomai uždraudžiant tam tikrus medžioklės būdus, tam tikrų įrankių ar priemonių naudojimą ar nustatant kitus reikalavimus

54. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Žuvininkystės tvenkiniuose leidžiama medžioti tik smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus:

54.1. bebrus ir ondatras - visus metus;

54.2. kitus smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus - Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytais terminais.

55. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

Didieji kormoranai Žuvininkystės tvenkinių teritorijoje medžiojami vadovaujantis Saugomų rūšių naudojimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. liepos

15 d. įsakymu Nr. D1-622↓ (Žin., 2010, Nr. 87-4617), nustatyta tvarka.

56. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Medžioklė valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose gali būti vykdoma tik vadovaujantis šiais reikalavimais:

56.1. draudžiama medžioti elninius žvėris, vilkus, barsukus ir paukščius, išskyrus pilkąsias varnas ir kovus;

56.2. draudžiama medžioti varant;

56.3. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓)

56.4. leidžiama sekti sužeistus medžiojamuosius gyvūnus tik iki gamtinio rezervato ribos;

56.5. draudžiama įrengti šėryklas kanopiniams žvėrimis, kitaip juos jaukinti ir vilioti, išskyrus pašarinius laukelius, įrengiamus šernų medžiojimui;

56.6. medžioklės plotų naudotojas prieš atvykdamas medžioti į valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zoną ne vėliau kaip prieš 1 darbo dieną privalo telefonu informuoti apie tai valstybinio gamtos rezervato direkcija;

56.7. Saugomų teritorijų tvarkymo planais gali būti nustatomi kiti medžioklės apribojimai, galiojantys valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose, valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose.

57. 300 m zonoje apie valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose esančius gamtinius rezervatus, taip pat valstybinius rezervatus, kai nenustatytos valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zonos, privaloma laikytis apribojimų, nustatytų Medžioklės taisyklių 56.4-56.5 punktuose.

Valstybinių parkų rekreacinėse zonose draudžiama medžioti nuo gegužės 1 d. iki spalio 1 d. Kitu laikotarpiu šiose zonose draudžiama medžioti varant.

IX. SU MEDŽIOKLE SUSIJUSI DRAUDŽIAMA VEIKLA

58. Draudžiama:

58.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

būti medžioklės plotuose neturintiems teisės medžioti vienam ar keliems asmenims su medžioklės įrankiais, medžioklės produkcija;

58.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

būti medžioklės plotuose su į dėklą neįdėtu ginklu, kitais medžioklės įrankiais ar medžioklės produkcija vienam arba keliems turintiems teisę medžioti asmenims be būtinų ar teisingai užpildytų medžioklės dokumentų;

58.3. medžioti svetimuose medžioklės plotuose, išskyrus

atvejį, kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 24.15 punkto reikalavimus;

58.4. medžioti teritorijose, kuriose medžioklė yra uždrausta, išskyrus atvejus, kai jose pagal Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 513↓ (Žin., 2002, Nr. 97-4309; 2009, Nr. 42-1626), reikalavimus medžiojamųjų gyvūnų gausa reguliuojama Medžioklės taisyklių nustatytais būdais, įrankiais ir priemonėmis arba kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 24.15 punkto reikalavimus;

58.5. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

medžioti neturint žymos medžiotojo biliete apie saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimo rezultatus (šis reikalavimas netaikomas 5 metus nuo teisės medžioti suteikimo), žymos apie duomenų medžiotojų savadui pateikimą, įrašytos ne daugiau kaip prieš vienerius metus (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

58.6. medžioti be medžioklės vadovo, kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas;

58.7. perduoti fiziniam asmeniui priklausantį šaunamąjį ginklą kitam asmeniui (išskyrus Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo↓ (Žin., 2002, Nr. 13-467↓) 16
straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus) arba medžioklės plotuose - kitus medžioklės įrankius asmeniui, neturinčiam teisės medžioti;

58.8. medžioti neblaiviems (0,4 promilės ir daugiau) ar apsvaigusiems nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų;

58.9. medžioti ne medžioklei skirtais ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, medžioti medžiokliniu ginklu, neturint su savimi galiojančio leidimo laikyti (nešiotis) ginklą, medžioti su nemedžioklinių veislių šunimis, taip pat su medžiokliniais šunimis, neturint su savimi šunų dokumentų, nurodytų Medžioklės taisyklių 16.5 punkte;

58.10. medžioti automatiniais ir pusiau automatiniais šaunamaisiais ginklais, kurių dėtuveje telpa daugiau kaip 2 šoviniai (pusiau automatinius šautuvus, į kurių dėtuves telpa daugiau kaip 2 šoviniai, leidžiama naudoti medžioklėje, jeigu į jų dėtuves įtaisyti ribotuvai, neleidžiantys panaudoti daugiau kaip 2 šovinius), ir šaudyti kanopinius žvėris graižtvinių ginklų ištisai dengtomis kulkomis;

58.11. šaudyti briedžius ir elnius visų dydžių šratais bei grankulkėmis;

58.12. visus kanopinius žvėris - lygiavamzdžių ginklų šoviniais, esant didesniai kaip 45 metrai atstumui;

58.13. šaudyti kanopinius žvėris šoviniais, neturinčiais būtinos šaudmens energijos:

58.13.1. stirnas - graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 1 000 džaulių;

58.13.2. danielius, antramečius šernus ir jaunikius - graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 000 džaulių;

58.13.3. briedžius, elnius ir suaugusius šernus - graižtvinių ginklų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 500 džaulių;

58.14. medžioti žvėris ir paukščius naudojant neatrankinius būdus, dėl kurių atitinkamų rūšių populiacijos gali išnykti vietiniu mastu arba būti labai trikdomos, medžioti žvėris ir paukščius, kurie pagal Medžioklės taisyklių reikalavimus nepriskirti medžiojamiesiems, taip pat medžiojamuosius gyvūnus draudžiamu juos medžioti terminu arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė uždrausta arba pasibaigęs (neprasidėjęs) jų medžioklės sezonas, neturint Aplinkos apsaugos agentūros išduoto leidimo, arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė licencijuojama, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti;

58.15. ragus numetusius elninių žvėrių patinus;

58.16. gaudyti medžiojamuosius gyvūnus gaudyklėmis, negalinčiomis užtikrinti, kad gyvūnas bus pagautas nesužeistas arba spąstais, kurie neatitinka selektyvaus gaudymo principo arba negarantuoja staigios pagauto gyvūno žūties;

58.17. naudoti savišaudžius įrenginius;

58.18. medžioti paukščius tinklais ir spąstais, medžioti paukščius be medžioklinių šunų, išskyrus varninius paukščius;

58.19. naudoti medžioklėje nuodus, užnuodytą ar anestezuojantį jauką arba jaukui ir masalui naudoti sužalotus gyvūnus;

58.20. dūmais, dujomis ar ugnimi varyti gyvūnus iš jų slėptuvių;

58.21. medžioti apšviečiant medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus Medžioklės taisyklių 10.2.6 punkte numatytą atvejį);

58.22. akinti medžiojamuosius gyvūnus veidrodžiais ar kitomis priemonėmis;

58.23. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

šviesti iš transporto priemonių bet kokiais dirbtiniais šviesos šaltiniais, nepriklausančiais transporto priemonių apšvietimo sistemai, arba prie transporto priemonių pritvirtintais nepriklausomai nuo transporto priemonės judėjimo krypties autonomiškai valdomais prožektoriais, turint transporto priemonėse šaunamuosius ginklus arba medžioklinius šunis;

58.24. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

medžiojant naudoti ar turėti medžioklės plotuose naktinius, lazerinius taikiklius ir elektroninius optinius taikiklius, turinčius elektroninį vaizdo keitiklį;

58.25. viliojimui naudoti elektrinius, elektroninius ar magnetinius garso atkūrimo prietaisus;

58.26. naudoti medžioklėje elektrinius aparatus, skirtus gyvūnams apsvaiginti ar užmušti;

58.27. medžioti iš oro transporto priemonių;

58.28. medžioti iš transporto priemonių, taip pat vaikyti, numušti medžiojamuosius gyvūnus transporto priemonėmis (šio punkto reikalavimai netaikomi transporto priemonėms keliuose susidūrus su medžiojamaisiais gyvūnais);

58.29. medžioti iš judančių vidaus vandens transporto priemonių, varomų elektriniu ar vidaus degimo varikliu;

58.30. gyvūnams gaudyti statyti kilpas, naudoti kljus,

kablius ir kitus įrankius, priemones arba būdus, kurie Medžioklės taisyklėse neleistini;

58.31. gaminti, laikyti, pirkti ir parduoti kilpas, skirtas medžiojamiesiems gyvūnams gaudyti;

58.32. ardyti medžiojamųjų gyvūnų urvus, namelius ir užtvankas, išskyrus atvejus, kai medžiojama su urviniais šunimis. Po medžioklės privaloma sutvarkyti iškastus urvus ir bebrų namelius (šio punkto reikalavimai netaikomi kai likviduojamos neperspektyvios bebravietės);

58.33. tamsiuoju paros metu (praėjus daugiau kaip pusantros valandos po saulės nusileidimo ir likus daugiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo) medžioti sėlinant, varant ir su šunimis, išskyrus atvejus, kai su šunimi ieškoma sužeisto gyvūno;

58.34. rinkti paukščių kiaušinius arba ardyti jų lizdus;

58.35. medžioti gyvūnus, kurie gelbstisi nuo potvynio, gaisro ir kitų stichinių nelaimių, taip pat dar neskraidančius paukščių jauniklius;

58.36. pasisavinti medžioklės plotų vienetė rastus nugaišusius, per susidūrimą su transporto priemonėmis, žemės ūkio technika ar dėl kitų priežasčių žuvusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų dalis, prieš paimant gyvūną iš radimo vietos apie tai nepranešus medžioklės plotų naudotojui ir atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentui ar departamento rajono (miesto) agentūrai ir negavus atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento ar departamento rajono (miesto) agentūros leidimo pasiimti šiuos gyvūnus ar jų dalis. Jei gyvūnas paimamas apie tai nepranešus nustatyta tvarka, laikoma, kad gyvūnas paimtas neteisėtai, o jį paėmęs asmuo privalo atlyginti žalą gamtai;

58.37. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓)

58.38. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓)

58.39. gadinti ir naikinti bokštelius, ėdžias, kitus biotechninius įrenginius ir priemones, pasisavinti laukiniams gyvūnams skirtus pašarus;

58.40. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

medžioti suaugusius elninių žvėrių patinus, išskyrus tauriųjų elnių antramečius patinus, varant, su šunimis, grandine, katilu;

58.41. paimti suaugusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų jauniklius ir laikyti nelaisvėje kitais tikslais ir sąlygomis, negu numatyta Lietuvos Respublikos *laukinės gyvūnijos įstatyme* ↓
(Žin., 1997, Nr. 108-2726 ↓; 2001 Nr. 110-3988);

58.42. sumedžioti gyvūnų, kurių medžiojimui būtinos licencijos, daugiau negu turima licencijų šiems gyvūnams sumedžioti;

58.43. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija
nesusitarus su žemės sklypų savininkais ar valdytojais, vykdyti jų žemėje biotechnines priemones, statyti ir eksploatuoti medžioklės įrenginius, įrengti aptvarus medžiojamiesiems gyvūnams laikyti.

X. SAUGAUS ELGESIO MEDŽIOKLĖS METU REIKALAVIMAI

59. Medžiotojas privalo laikytis ginklų ir šaudmenų laikymo, saugojimo, nešiojimo ir naudojimo reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos *ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatyme*↓ (Žin., 2002, Nr. 13-467).

60. Medžioklinis ginklas išimamas iš dėklo tik atvykus į medžioklės plotus ir užpildžius medžioklei reikalingus dokumentus, užtaisomas - tik atsistojus į šaudymo vietą linijoje, atsisėdus į tykojimo bokštelį ar kitą tykojimo vietą, sėlinant ar medžiojant grandine - pradėjus medžioti. Jeigu einant su užtaisytu ginklu tenka įveikti kliūtį (peršokti upelį ar kanalą, perlipti tvorą, pereiti slidų lieptą ir visais kitais atvejais, kai kyla pavojus parkristi), prieš ją įveikiant būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių.

61. Prieš užtaisant medžioklinį ginklą įsitikinama, kad jo vamzdžiai neužsikimšę.

62. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379↓) redakcija

Medžioklinis ginklas nešiojamas arba vežiojamas be šovinio lizde ir su įjungtu saugikliu. Medžioklinis ginklas nešiojamas arba vežiojamas tik perlaužus (jei yra techninės galimybės).

63. Ne medžioklės metu medžioklinis ginklas turi būti įdėtas į dėklą, šoviniai iš medžioklinio ginklo išimti, mušamasis mechanizmas nuleistas ir, jeigu yra techninių galimybių, šautuvas turi būti išnarstytas.

64. Medžioklinis ginklas priešaudomas šaudykloje ar kitoje tam skirtoje vietoje, įsitikinus, kad nėra pavojaus žmonėms ar gyvūnams. Jei ginklas priešaudomas medžioklės plotuose, būtina užpildyti šių medžioklės plotų naudotojo išduotą medžioklės lapą.

65. Šaudamas medžiotojas privalo įsitikinti, kad šūvis nepavojingas kitiems asmenims, naminiams gyvuliams, nemedžiojamiems laukiniams gyvūnams, nepadarys žalos pastatams ar kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams.

66. Įtartino (silpno ar užsitęsusio) šūvio atveju būtina patikrinti ginklo vamzdį, ar nėra likusių kamščių.

67. Parkritus su medžiokliniu ginklu, būtina tuojau pat patikrinti, ar neužsikimšo ginklo vamzdžiai. Jeigu medžioklinis ginklas buvo užtaisytas, prieš tikrinant būtina išimti šovinius.

68. Jeigu paspaudus nuleistuką medžioklinis ginklas neiššauna, jį atidaryti leidžiama ne anksčiau kaip po 10 sekundžių.

69. Draudžiama per jėgą stumti šovinį į lizdą, įstrigusį šovinį būtina atsargiai išimti. Kai šovinio išimti nepavyksta, išpėjus aplinkinius, šaunama į viršų.

70. Medžioti iš bokštelių leidžiama tik tada, kai jų kopėčios, grindys, sėdynės ir kitos dalys yra tvirtos. Šaudant iš bokštelių turi būti gerai matomas šaudymo sektorius ir taikinyš. Medžiotojas privalo žinoti, kur ir koku atstumu išdėstyti kiti

bokšteliai, įvertinti, ar paleistas šūvis nebus pavojingas. Prieš išlipant iš bokštelio, būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių ir užmegzti kontaktą su medžiotojais, esančiais gretimuose bokšteliuose.

71. Kai medžiojama varant ir kitais medžioklės būdais, kai medžioja daugiau negu vienas medžiotojas:

71.1. kiekvienas medžiotojas turi atsistoti į medžioklės vadovo jam nurodytą vietą medžiotojų linijoje. Pasitraukti iš vietos leidžiama iki 5 metrų į kairę ar į dešinę tik išilgai medžiotojų linijos;

71.2. draudžiama pasitraukti iš medžioklės vadovo nurodytos vietos, kol nepasibaigė varymas. Varymo pabaigos ženklus prieš medžioklę arba prieš kiekvieną varymą privalo nustatyti ir visiems medžioklės dalyviams paskelbti medžioklės vadovas;

71.3. leidžiama šauti į medžiojamąjį gyvūną, pasirodžiusį iki varymo pradžios. Šaunama tik įsitikinus, kad visi greta esantys medžiotojai yra savo šaudymo vietose, o nueinantys medžiotojai - gerai matomi ir yra saugūs. Draudžiama į medžiojamuosius gyvūnus šaudyti pasibaigus varymui, išskyrus atvejį, kai pribaigiamas rastas sužeistas gyvūnas;

71.4. laukti pasirodančių medžiojamųjų gyvūnų medžiotojų linijoje leidžiama stovint arba sėdint, o šaudyti - tik stovint, išskyrus atvejį, kai šaunama iš medžioklės bokštelio, kurio kraštai, skirti ginklui atremti, yra ne žemiau nuo žemės paviršiaus kaip žmogaus ūgis;

71.5. kai medžiojama grandine, medžiotojai privalo gerai matyti greta esančius medžiotojus ir išlaikyti grandinę kuo tiesesnę, o šauti leidžiama ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu grandinės atžvilgiu;

71.6. pagrindinėje medžiotojų linijoje stovintis medžiotojas turi teisę šauti ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu nuo jos (Medžioklės taisyklių 2 priedas). Jeigu medžiotojai statomi medžiotojų linijos flanguose, pirmasis medžiotojas linijoje ir pirmasis flange turi stovėti ne arčiau kaip 50 metrų nuo pagrindinės ir flanginės linijų susikirtimo vietos, o pagrindinės linijos galuose stovintys medžiotojai gali šaudyti tik tiesiai prieš save (lygiagrečiai su flangine linija, jeigu kampas tarp pagrindinės linijos ir flango nėra status) ir į priešingą pusę nuo gretimo flango, taip pat už medžiotojų linijos, laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės. Medžiotojai, stovintys dešiniajame flange, gali šaudyti tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į dešinę nuo jos, o stovintieji kairiajame flange - tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į kairę nuo jos. Abiejuose flanguose stovintys medžiotojai gali šaudyti ir už flangų linijos. Jeigu flangų linijoje stovi daugiau kaip vienas medžiotojas, jie gali šaudyti tik laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės (Medžioklės taisyklių 3 priedas);

71.7. šauti į varovų pusėje esantį žvėrį ar paukštį leidžiama tik įsitikinus, kad šūvis bus nepavojingas varovams. Kiekvienu atveju į varovų pusę leidžiama šauti tik taip, kad kulka ar šratai įsmigtų į žemę gerai matomoje vietoje ir nekeltų pavojaus varovams;

71.8. ieškoti sužeisto medžiojamojo gyvūno leidžiama tik gavus medžioklės vadovo leidimą ir pranešus apie tai kitiems medžiotojams. Sužeisto medžiojamojo gyvūno ieškantys medžiotojai privalo žinoti, kur yra kiti medžioklėje dalyvaujantys asmenys, o prieš šūviu pribaigiant sužeistą gyvūną, būtina įsitikinti, kad

prie šio gyvūno nesiartina kiti asmenys;

71.9. draudžiama varantiems medžiojamuosius gyvūnus medžiotojams neštis užtaisytus ginklus ir šaudyti į žvėris ir paukščius;

71.10. prie vingiuotų kelių ar miške be kvartalinių linijų medžioklės vadovas privalo sustatyti medžiotojus kuo tiesesne linija, kad greta stovintieji matytų arba žinotų, kur stovi kiti medžiotojai, o statomiems į šaudymo vietas medžiotojams būtina nurodyti galimas šaudymo kryptis. Medžiotojas turi užtikrinti, kad jo šūvis nepavojingas kitiems;

71.11. varovai privalo griežtai vykdyti medžioklės vadovo ir varovų vadovo nurodymus;

71.12. artėjant prie vietos, kur yra tykojantis medžiotojas, arba įtariant, kad jis gali ten būti, privalu įvairiais įmanomais būdais signalizuoti apie savo artėjimą;

71.13. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

medžiojant varant, grandine ar katilu ir sėlinant medžiotojai privalo ryšėti ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos juostas ant kepurių arba dėvėti ryškios (oranžinės, geltonos, raudonos) spalvos kepures arba liemenes.

72. Draudžiama:

72.1. Neteko galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. D1-971 ↓
(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)
(Žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓)

72.2. naudoti lygiavamzdžių medžioklinių ginklų apvaliąsias kulkas ir didesnius kaip 9 milimetrų skersmens šratus, kai medžiojama varant arba sėlinant;

72.3. neįsitikinus, kad medžioklinis ginklas neužtaisytas perduoti jį kitam medžiotojui ar jį imti iš kito medžiotojo, sunarstyto medžioklinio ginklo vamzdžius atgręžti į žmogų ar gyvūną (laukiant medžiojamųjų gyvūnų, medžioklinio ginklo vamzdžiai turi būti nukreipti į viršų arba žemyn, o medžioklės bokštelyje - tik į viršų);

72.4. šaudyti šoviniais, užtaisytais didesne parako norma už nurodytąją instrukcijoje, maišyti įvairių rūšių paraką, kamščiams naudoti degiąsias medžiagas;

72.5. remtis medžiokliniu ginklu einant per kliūtis, dėti rankas ant medžioklinio ginklo vamzdžio angos, ieškant laimikio, medžioklinio ginklo vamzdžiu ar buože sklaidyti šakas, krūmokšnius ar žolę;

72.6. smogti medžioklinio ginklo buože ar vamzdžiais pribaiigiant sužeistą žvėrį ar paukštį, traukti juos medžiokliniu ginklu iš vandens;

72.7. taikytis medžiotojų link išilgai jų stovėjimo linijos ir visais kitais atvejais į žmones, gyvulius, nemedžiojamus gyvūnus, pastatus, transporto priemones;

72.8. šaudyti, kai dėl rūko, pūgos, gausaus sniego ar lietaus, prietemos, akinančios saulės ir kitų veiksnių taikiny yra neaiškūs ar nematyti, kas yra už taikinio pavojingu šūvio atstumu;

72.9. šaudyti į neatpažintą taikinį ar vietą, kurioje girdėti šlamesys;

72.10. šaudyti iš graižtvinio medžioklinio ginklo virš

horizonto linijos ir kitais atvejais, kai negalima nustatyti, kur lėks kulka;

72.11. šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų savininkai ar valdytojai tam neprieštarauja;

72.12. šauti išsyk iš kelių vamzdžių;

72.13. grandine medžioti miške ir krūmuose, taip pat kai neįmanoma išlaikyti tiesios grandinės ir užtikrinti šūvio saugumo;

72.14. medžiojant katilu, šaudyti į katilo vidų, kai šūvis kelia grėsmę medžiotojų saugumui;

72.15. medžioti iš valtys, kurioje nėra gelbėjimosi priemonių;

72.16. šaudyti iš valtys joje stovint ar irklotojo kryptimi;

72.17. šaudyti iš irklinės valtys dviem medžiotojams, išskyrus atvejį, kai, išmetus iš valtys du inkarus, iš jos medžioja du nosisukę vienas nuo kito medžiotojai;

72.18. šaudyti į plaukiojančius paukščius, išskyrus laukius, antis (tik medžiojant 11.2 punkte nurodytu būdu) ir nukritusius į vandenį sužeistus paukščius. Šaudamas į medžiojamąjį gyvūną, esantį vandens paviršiuje, medžiotojas turi užtikrinti, kad nuo vandens paviršiaus atšokę šratai nebus kam nors pavojingi;

72.19. šauti į vandens telkinio pakrantės pusę ar išilgai jos į paukščius, skrendančius žmogaus ūgio aukštyje;

72.20. lipti į valtį ar iš jos su užtaisytu medžiokliniu ginklu.

XI. MEDŽIOKLĖS TAISYKLIŲ VYKDYMO KONTROLĖ

73. Medžioklės taisyklių reikalavimų laikymosi kontrolę pagal kompetenciją vykdo aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės ir policijos pareigūnai.

74. Šiurkščiais Medžioklės taisyklių pažeidimais laikomi pažeidimai, kai:

74.1. medžioja asmenys, neturintys teisės medžioti, arba medžiojama neturint galiojančio leidimo laikyti (nešiotis) ginklą, jei medžiojama su šaunamuoju ginklu;

74.2. neteisėtai medžiojama teritorijose, kuriose medžioti draudžiama;

74.3. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(žin., 2010, Nr. 144-7379 ↓) redakcija

neteisėtai medžiojama medžioklės plotuose, neturint nustatyta tvarka išduoto leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetė arba, sumedžiojus gyvūną, kuriam sumedžioti reikia licencijos, ši licencija ar jos atkarpa nepildoma, medžiojama be medžioklės lapo arba su negaliojančiu medžioklės lapu;

74.4. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2010 m. gruodžio 7 d. įsakymo Nr. D1-971 ↓

(nuo 2010 m. gruodžio 10 d.)

(žin., 2010, Nr. 144-7379) redakcija

medžiojami žvėrys ir paukščiai, kurie nepriskirti medžiojamiesiems, arba medžiojami gyvūnai uždraustu juos medžioti laiku, medžiojami gyvūnai, kurių medžiojimas yra licencijuojamas,

neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti arba medžiojami gyvūnai, kuriems nenustatytas leistinas jų medžiojimo terminas, neturint Medžioklės taisyklių 4 punkte nurodyto leidimo juos medžioti;

74.5. medžiojama draudžiamais ar tuo metu draudžiamais būdais, priemonėmis ar įrankiais;

74.6. medžioja neblaivūs asmenys (0,4 promilės ir daugiau) ar apsvaigę nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų.

75. Medžioklėje dalyvaujantys medžiotojai aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnų reikalavimu privalo leisti būti tikrinami neblaivumo (girtumo) ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būsenai nustatyti. Asmuo, atsisakęs ar vengiantis pasitikrinti blaivumą ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būseną, laikomas neblaiviu ar apsvaigusiu nuo psichotropinių medžiagų.

76. Asmenys, pažeidę Medžioklės taisykles, traukiami administracinėn, civilinėn ar baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

Medžioklės Lietuvos
Respublikos teritorijoje
taisyklių
1 priedas

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. D1-768 ↓
(nuo 2010 m. rugsėjo 19 d.)
(žin., 2010, Nr. 110-5652 ↓) redakcija

Medžioklės plotų vieneto pavadinimas: _____
Medžioklės plotų naudotojas: _____
Medžioklės plotų vienetas yra _____
(savivaldybėje), _____ miškų
urėdijos (nacionalinio parko), _____
girininkijos, _____ miške, kvartaluose Nr.
_____, _____ ha miškų ir _____ (arba)
_____ seniūnijoje _____ ha laukų

PRAŠYMAS

dėl medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo

Žvėrių	Sumedžiojimo	Sumedžiota	Preliminarus	Prašoma
Savivaldybės				
rūšis	limitas per	žvėrių per	žvėrių skaičius	sumedžioti
per	medžiojamųjų			
	praėjusį	praėjusį	šiuo metu	ateinantį
gyvūnų				
	medžioklės	medžioklės		medžioklės
sumedžiojimo				
	sezona	sezona		sezona
limitų nustatymo				
komisijos				

Barsukas	X	X	X		X	X		X	X		X	
X	X	X	X									
+-----+												
Vilkas	X	X	X		X	X		X	X		X	
X	X	X	X									
+-----+												
Bebras	X	X	X		X	X		X	X		X	
X	X	X	X									
+-----+												
Lūšis	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	
X	X	X	X									
+-----+												
Kurtinys	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	
X	X	X	X									
+-----+												
Kiti	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	
X	X	X	X									
+-----+												

+-----+

Paaiškinimas: | X | - grafa nepildoma.

+-----+

Prašymą pateikė _____
 (pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)
 Savivaldybės medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo
 komisijos pirmininkas _____
 (pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)

Nariai: _____

Medžioklės Lietuvos Respublikos
 teritorijoje taisyklių
 2 priedas

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
 2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. D1-768 ↓
 (nuo 2010 m. rugsėjo 19 d.)
 (žin., 2010, Nr. 110-5652 ↓) redakcija

1 schema

(pav.)

** TIC pastaba. Pav. žr.
 Žin., 2010, Nr. 110-5652 ↓, 121 psl. **

Medžioklės Lietuvos Respublikos
teritorijoje taisyklių
3 priedas

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. D1-768↓
(nuo 2010 m. rugsėjo 19 d.)
(Žin., 2010, Nr. 110-5652↓) redakcija

2 schema

(pav.)

** TIC pastaba. Pav. žr.
Žin., 2010, Nr. 110-5652, 121 psl. **
